

בס"ד

**"AND IT SHALL COME TO PASS
ON... EVERY *SHABBOS*"**

***Maamarim* Delivered
by the Lubavitcher Rebbe
Rabbi Menachem M. Schneerson**

***Yehudah Atah,
Shabbos Parshas Vayechi, 5746***

Translated by R. Eliyahu Touger

SICHOS IN ENGLISH

788 Eastern Parkway • Brooklyn, New York 11213
718.778.5436 • Fax 718.735.4139

“YEHUDAH, YOU ARE HE WHOM YOUR BROTHERS SHALL ACKNOWLEDGE.”¹ In *Torah Or*² — and in other *maamarim*, both those printed and those still in manuscript — the Alter Rebbe explains that Yehudah is identified with the quality of *bitul*, as reflected in the verse associated with his naming:³ “This time, I will acknowledge G-d.”

[As a preface,] the Alter Rebbe first explains the Divine service associated with the tribes that precede Yehudah: Reuven, Shimon, and Levi, stating that Reuven was given his name, because “G-d saw....”⁴ In our individual Divine service, this refers to seeing G-dliness. Now, seeing is from up close. Implied is that one’s Divine service relates to the dimensions of G-dliness that are close to this world, as reflected in the verse:⁵ “Lift your eyes heavenward and see Who created these.” This is achieved through meditation [based on one’s] comprehension and understanding of the greatness of G-d, [as it is written:]⁶ “How great are Your works, O G-d!” “How manifold are Your works, O G-d!”⁷ In general, the focus of this approach is on [the awareness of G-d’s light that is] *memale kol almin*, [the light that enclothes itself in all existence]. Since this meditation involves sight and it stems from closeness, it leads to the love of G-d, of which it is said:⁸ “There is no service like the service of love.” For love is motivated by closeness.

Shimon was given his name, because “G-d heard....”⁹ In our individual Divine service, this refers to hearing G-dliness. Now, hearing is from a distance. This alludes to the Divine service of a person involved with those aspects of G-dliness that are removed and distant from the world. This service focuses on hearing and understanding that there are [spiritual] matters that transcend his

1. Bereishis 49:8.

2. *Torah Or*, p. 45a ff.

3. Bereishis 29:35.

4. *Ibid.*:32.

5. Yeshayahu 40:26.

6. Tehillim 92:6.

7. *Ibid.* 104:24.

8. See *Zohar*, Vol. III, p. 267a.

9. *Ibid.*:33.

בס"ד. ש"פ ויחי, ט"ז טבת ה'תשמ"ו.

הנחת ה' בלתי מוגה

יהודה אתה יודוך אחיך גו', ומבאר בזה כ"ק אדמו"ר הזקן בתו"א (ועד"ז בהדרושים שלאח"ז, הן בדרושים הנדפסים והן באלה שעדיין בכת"י), דיהודה הוא ע"ש הפעם אודה את ה', ענין הביטול. אלא שתחלה מבאר ענין עבודת השבטים שלפניו, ראובן שמעון ולוי. ומבאר בזה, דענין ראובן הוא ע"ש כי ראה ה' גו', דענינו בעבודת ה' היא הראי' באלקות. דהנה ראי' היא מקרוב, היינו שהעבודה היא בעניני אלקות שבקירוב לעולם, כמ"ש שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה, דע"י ההתבוננות בהבנה והשגה בגדלות הוי', מה גדלו מעשיך ומה רבו מעשיך ובכללות איך שהוא ית' ממכ"ע כו', הנה התבוננות זו שהיא בדרך ראי' וקירוב מביאה לענין אהבת ה', לית פולחנא כפולחנא דרחימותא, דאהבה היא בבחי' קירוב. ושמעון הוא ע"ש כי שמע ה' גו', וענינו בעבודת ה' הוא בחי' השמיעה באלקות. דהנה השמיעה היא מרחוק דוקא, היינו שעבודתו היא בעניני אלקות המובדלים ומרוחקים מהעולם, שהעבודה בזה היא רק מה ששומע ומבין שיש דברים המרוחקים מהבנתו והשגתו, דהתבוננות זו בבחי' הריחוק מביאה ליראת ה'. ואח"כ בא לוי ע"ש הפעם ילוה אישי אלי, שהוא מלשון חיבור והתאחדות, דענינו בעבודת ה' הוא מה שע"י מעשה המצוות, מצוות מלשון צוותא וחיבור, נעשה האדם חד עם עצומ"ה ית'. ויש לבאר קשר הענינים, מה שענין זה בא דוקא לאחר העבודה בקו האהבה וקו היראה, כי מכיון שהאהבה היא שרש

understanding and comprehension. This meditation from a distance leads to the fear of G-d.

These two sons were followed by Levi who was given his name, because "this time, my man will be joined to me,"¹⁰ i.e., the root letters of Levi have the meaning "bonding" and "oneness." In our Divine service, this refers to the observance of *mitzvos*, for the root letters of the word *mitzvos* (מצוות) and the same as those of *tzavta* (צוותא) meaning "connection."¹¹ [Through the *mitzvos*,] a person becomes one with G-d's Essence.

To explain the connection between these matters, why this level follows the Divine service of love and fear: Love is the root

10. I.e., there will be bonding between G-d, the man, as it were, and the Jewish people, the woman.

11. See *Likkutei Torah, Vayikra*, p. 45c, et al.

and the foundation of the observance of all the 248 positive commandments and fear is the root and the foundation of the observance of all the 365 negative commandments.¹² They represent the general thrusts of “Turn away from evil”¹³ and “do good”¹¹ which include all the *mitzvos*. Therefore the love and fear of G-d lead to “My man will be joined to me,” the fulfillment of *mitzvos* [as acts of] connection and binding. This is the third attribute that comes about through the interrelation of the two preceding attributes.

The phrase “My man (אִישִׁי) will be joined to me” uses the term אִישִׁי which can be interpreted as אֵשׁ, “my fire.” This refers to the “fire from above” and the “fire from below,” i.e., the qualities of love and fear. When the two are combined, a person will come to “My man will be joined to me.” This is also reflected in the simple meaning of the verse — that it refers to our Patriarch Yaakov. For Yaakov is identified [with the attribute of *Tiferes*] that includes the two attributes of love and fear.

After [these three phases of Divine service] comes Yehudah, who was given his name, because “This time, I will acknowledge G-d.” הוֹדָאָה, acknowledgment, reflects *bittul*,¹⁴ as indicated by the verse:¹⁵ “And she ceased giving birth.” This rung transcends the three services mentioned above. For the three services mentioned above reflect movement on man’s part, while Yehudah is identified with utter *bittul*.

From other sources,¹⁶ it appears that man’s *bittul* is not the highest level of Divine service, but is instead, the beginning and the foundation of Divine service. To explain, (as clarified in those sources,) there are two levels of *bittul*:

12. Tanya, ch. 4.

13. Cf. Tehillim 34:15

14. See Likkutei Torah, Devarim 1a ff., which explains that *hodaah* also implies acknowledgement of the validity of a position with which one initially took issue. Conceding one’s position is thus an expression of *bittul*.

15. Bereishis 49:28. The term translated as “ceased,” וַתֵּעָמֶד, literally, means “And she stood.” Standing reflects *bittul*, the person stands still and does not move at all.

16. See Torah Or, p. 47a ff.

ויסוד כל רמ"ח מ"ע והיראה היא שרש ויסוד כל שס"ה מל"ת, כללות ענין סור מרע ועשה טוב, שזה כולל כללות כל המצוות, לפיכך באים ע"י הקדמת אהוי"ר לבחי' ילוה אישי אלי, קיום המצוות מלשון צוותא וחיבור. והיא המדה הג' הבאה ע"י התכללות ב' המדות שלפני'. וזהו מ"ש ילוה אישי דוקא, דאישי פירוש אש שלי, דקאי על אש שלמטה ואש שלמעלה, ב' המדות דאהבה ויראה, ומשניהם יחד בא ענין ילוה אישי אלי, וכפשוט הענין, דפסוק זה קאי על יעקב אבינו, שמדתו היא המדה הכוללת ב' המדות דאהוי"ר. וזהו מה שאח"כ בא יהודה, מלשון הפעם אודה את הוי', דענין ההודאה הוא בחי' הביטול, כמ"ש אח"כ ותעמוד מלדת, והיא למעלה מג' אופני העבודה הנ"ל. כי ג' העבודות הנ"ל הם ענינים של תנועה וכו', משא"כ יהודה ענינו הוא ביטול בתכלית.

והנה במ"א משמע, שביטול האדם אינה הדרגא הכי נעלית בעבודה, אלא להיפך שהוא התחלת העבודה ויסוד העבודה. אך הענין הוא (כמבואר שם), דבביטול יש ב' דרגות. דיחנו ענין הביטול שצ"ל בתחלת העבודה, לפני שמתחילים בעבודת אהוי"ר וכו', וישנו הביטול שבשלימות העבודה, הבא אחרי העבודה דאהבה, לית פולחנא כפולחנא דרחימיותא, והעבודה דיראה בשלימות, והעבודה דמדה הג' בשלימות. דאחרי זה באה שלימות העבודה דיהודה אתה יודוך אחיך, שדוקא עי"ז אפ"ל ידך בעורף אויביך גו', כמבואר הענין בהדרושים.

a) the *bittul* that is necessary at the initial phase of Divine service, before one begins the service of love and fear; and then there is

b) the *bittul* that comes when one reaches a superlative state of Divine service, having achieved love, of which it is said: "There is no service like the service of love," having served G-d with a complete state of fear, and carrying out the service associated with the third quality, [*tiferes*], in a complete manner. At that point, one is able to achieve a consummate expression of the Divine service of "Yehudah, you are he whom your brothers shall acknowledge." And it is through this service, that it is possible that "your hand shall be in the neck of your enemies,"¹⁷ as explained in the *maamarim* on the verse.¹⁷

17. See *ibid.*, p. 45d.

From the above, instruction can be gained regarding the actual conduct of every Jew. As is well known, there is a difference between the Divine service of the Patriarchs and that of Yaakov's sons.¹⁸ The Divine service of the Patriarchs is a spiritual legacy imparted to all their descendants in every generation. With regard to Yaakov's sons, by contrast, the attributes associated with their Divine service are not possessed by everyone.

The intent, here, is the fundamental dimension of their Divine service. The Divine service of the Patriarchs is a fundamental dimension of the Divine service of every Jew. This does not apply with regard to the Divine service of Yaakov's sons. Nevertheless, [when speaking on a less fundamental level,] in a general sense, the Divine service of every one of Yaakov's sons is relevant to every Jew and thus this applies to the Divine service associated with Reuven, Shimon, Levi, and Yehudah.

This concept is also reflected in our Torah portion which relates how "He blessed them, each one according to his blessing."¹⁹ *Rashi* comments: "Is it possible that he did not include all of them in all the blessings? It is written, 'he blessed them,'" [implying that he did]. If so, the Divine service of each of Yaakov's sons is relevant to every Jew. This is particularly true, because they are all Yaakov's sons (and received his blessing) and the entire Jewish people were included in Yaakov's soul. As stated in *Iggeres HaKodesh*,²⁰ Yaakov possessed a comprehensive soul that included the soul of every member of the Jewish people. This is also reflected in the fact that the entire Jewish people are called *Yisrael*, which is Yaakov's name. And it is reinforced by the fact that *Yisrael* is an acronym for the Hebrew phrase meaning: "There are 600,000 letters in the Torah,"²¹ i.e., this name reflects [the connection between all 600,000 Jewish souls] and the corresponding letter of the Torah. Thus it is relevant in Divine service, as explained above.

18. See *ibid.*, p. 55a, et al.

19. *Bereishis* 49:28.

20. *Tanya, Iggeres HaKodesh*, Epistle 7.

21. See *Megaleh Amukos*, ofen 186.

והנה מענין זה צריכים ללמוד הוראה במעשה בפועל בעבודת כאו"א מישראל. כי הגם שידוע ההפרש בין אבות לשבטים, שבחי' האבות היא ירושה לבניהם אחריהם בכל דור ודור, אבל בחי' השבטים ראובן ושמעון ולוי יש לך אדם שאין בו בחי' ומדריגות אלו, מ"מ, הכוונה שם היא לעיקר עבודתו, שעבודת האבות היא עבודה עיקרית בכל אחד מישראל, משא"כ עבודת כל אחד מהשבטים אינה עבודה עיקרית בכל אחד מישראל, אבל בכללות מובן שישנה עבודת כל השבטים גם בכל אחד מישראל, ועד"ז העבודות הנ"ל דראובן שמעון לוי ויהודה. וכמובן גם ממ"ש בפרשתנו איש אשר כבדו בך אותם, ופרש"י יכול שלא כללן כולם בכל הברכות ת"ל בך אותם, היינו שכל אחד מהשבטים קיבל גם ברכת שאר השבטים, וא"כ מובן שעבודת כל א' מהשבטים שייכת לכאו"א מישראל. ובפרט שכל השבטים הם בני יעקב (וקיבלו ברכת יעקב), אשר כל ישראל נכללו בנשמתו של יעקב, כמבואר באגה"ק שנשמתו היתה נשמה כללית שהיתה כלולה מכל הנשמות שבישראל. וי"ל דזה נרמז גם במה שכל עם ישראל נק' בשם ישראל, שמו של יעקב, ובפרט ע"פ הרמז הידוע דישאל ר"ת יש ששים ריבוא אותיות לתורה, היינו ששם זה מרמז על כל ששים ריבוא נשמות ישראל שיש כנגדן ששים ריבוא אותיות לתורה. ומכל זה מובן בנוגע לעבודות הנ"ל.

והנה ע"י עבודה זו ושלמותה, הביטול דבחי' הפעם אודה את ה', באים להמשיך ברכת יעקב, עד כי יבוא שילה ולו יקתה עמים, שילה הוא מלך המשיח כפרש"י מלך המשיח שהמלוכה שלו ומדרש אגדה שילו שי לו שנאמר יובילו שי למורא, וע"ז נאמר ולא יקתה עמים, כי בזמן המשיח יהי'

Through carrying out this Divine service in a complete sense, including the *bittul* implied by expressing the *bittul* of "This time, I will acknowledge G-d," it is possible to proceed to the continuation of Yaakov's blessing: "Until Shiloh will come and nations will gather unto him." *Rashi* explains that Shiloh refers to "Mashiach to whom sovereignty belongs." The *Midrash*²² interprets Shiloh (שילה) as שי לו, "presents to him," i.e., an allusion to the tribute the nations will bring to *Mashiach*, as it is written:²³ "They will bring presents to he who is feared."

22. *Yalkut Shimoni*, *Yeshayahu* 420, quoted by *Rashi* to *Bereishis*, *loc. cit.*

23. *Tehillim* 76:12.

This is also reflected in the phrase: “Nations will gather unto him,” for in the era of *Mashiach*, there will be revelations of G-dliness also to the nations of the world, as *Rambam* states:²⁴ “He will then improve the entire world, [motivating] all the nations to serve G-d together, as it is written:²⁵ ‘I will transform the peoples to a pure language that they all will call upon the name of G-d and serve Him with one purpose,’” and it is written:²⁶ “The sovereignty will be G-d’s.”

He will also bring about a higher level of service within the Jewish people. For, as explained in several sources,²⁷ *Mashiach* will teach the Torah to Moshe, to the Patriarchs, and, certainly, to Yaakov’s sons, because the revelations in the Ultimate Future will surpass those of the times of the Patriarchs. All of this will be brought about through our deeds and Divine service in the 6000 years of the world’s history.²⁸ May this take place speedily, in our days, in the immediate future.

24. *Hilchos Melachim* 11:4.

25. *Tzeephaniah* 3:9

26. *Ovadiah* 1:21.

27. *Likkutei Torah, Vayikra*, p. 17a ff., et al.

28. See *Tanya*, ch. 37.

גילוי אלקות גם באומות העולם, כמ"ש הרמב"ם שאז יתוקן כל העולם כולו לעבוד את ה' כמ"ש כי אז אהפוך אל עמים שפה ברורה לקרוא כולם בשם ה' לעבדו שכם אחד, וכמ"ש והיתה לה' המלוכה, ועד שתהי' עלי' גם בישראל, ומשה ואהרן עמהם, וכמבואר בכמה מקומות שמשיח ילמוד תורה גם את משה רבינו והאבות וכ"ש השבטים, כי הגילוי דלע"ל יהי' למעלה ממה שהי' בזמן האבות וכו', ע"י מעשינו ועבודתינו במשך שית אלפי שנים דהוה עלמא וכו', וכ"ז יהי' במהרה בימינו ממש ובעגלא דידן.